

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 37. An promulgari debeant talia Decreta damnantia, vel ab eis appellari possit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

rum decretorum, sed tantum operatur contra illam doctrinam cum advertentia sufficiente, quod praxis illa sit prohibita, si operetur in materia levi, v. g. si utatur restrictione pure mentali, peccat venialiter, etiam ratione inobedientiae, quia Pontifices in virtute S. obedientiae & sub interminatione Divini iudicii omnibus & singulis praeter doctrinam, specialiter prohibent etiam praxin singularum istarum propositionum: si autem operetur in materia gravi, peccabit mortaliter etiam ratione inobedientiae in hac materia gravi, sicuti si quis furetur contra expressam prohibitionem sui Superioris factam in virtute S. obedientiae, peccat etiam ratione illius inobedientiae.

§. IV. Quamvis aliquis in materia tantum levi operetur contra doctrinam ejusmodi decretorum, v. g. utendo restrictione pure mentali, si tamen simul dissentiat ab ea doctrina, & judicet propositionem damnatam esse veram, aut Pontificem in tali damnatione errasse, peccat mortaliter, quia talis dissensus opponitur regulae fidei, ergo sicuti mortale est dissentiri minimo fidei articulo, ita & hic. Videri potest Carden. in 2. crisi d. 1. c. 15.

Q. 37. An promulgari debeant talia decreta damnantia propositiones, vel ab eis appellari possit. R.

Decreta, quibus damnantur propositiones, spectari possunt, vel ut declaratoria doctrinae perniciosae, vel ut prohibitoria, ne ea doctrina tradatur aut practicetur, vel ut poenalia, in quantum imponunt poenam excommunicationis illis, qui dictam doctrinam tradunt vel defendunt.

§. I. Decreta illa prout declaratoria sunt, si sint Romae promulgata, & id nobis constet, nos obligant, quamvis non sint promulgata hic in partibus, quia quamvis forte ad leges Pontificias requireretur

promulgatio in singulis provinciis, utà multi docent apud *Carden.* in 1. crisi d. 9. c. 20. a. II., tamen illa non requiritur, ut hæc decreta, quatenus sunt declaratoria, nos obligent, quia si Romæ promulgata sint, certum est propositiones damnatas esse tales, quales eas declarat Papa, cum errare non possit in materia fidei vel morum loquens ut caput Ecclesiæ, ergo si declaret esse in praxi perniciosas, scandalosas &c., reipsa tales sunt.

231 §. II. Ad hæc decreta, in quantum prohibent praxin talium propositionum, non requiritur promulgatio juridica, sed sufficit notitia moraliter certa illius, uti pluribus ostendit *Carden.* in 2. crisi d. 1. c. II., cum enim pleræque propositiones damnatæ spectent ad jus naturale vel positivum divinum, hoc ipso, quod Papa declaret illas esse in praxi perniciosas, significat esse prohibitas jure naturali vel divino, ad jus autem naturale vel divinum non requiritur promulgatio juridica, sed sufficit notitia certa: quod si aliqua sint juris humani, adhuc ad illa prohibenda non requiritur promulgatio juridica, frustra enim est hæc, ubi adest notitia certa: quod idem tenet de præcepto obedientiæ, à Papa lato, ne propositiones illas deducamus ad praxin, ut enim nos obliget præceptum Superioris, non requiritur promulgatio illius juridica, sed sufficit etiam notitia certa præcepti.

232 §. III. Ad illa decreta, in quantum pœnalia sunt, etiam sufficit notitia certa promulgationis Romæ factæ, uti colligitur ex dictis n. 231.

233 §. IV. Possit supplicari apud Papam pro suspensione pœnæ, quamvis supplicari non possit pro suspensione declarationis aut prohibitionis, uti clarè evincit *Carden.* c. 12. a. 1., ubi a. 2. probat illa decreta, prout sunt declaratoria, non indigere populi acceptæ

acceptatione, nam veritas rejici non potest nec debet: prout autem sunt prohibitoria, etiam non indigent acceptatione, quia mala non possunt non esse & manere prohibita, potestque superior aliquid prohibere subdito licet invito, maximè Pontifex, qui à subditis potestatem imperandi non habet, sed immediatè à Christo: Denique prout sunt pœnalia, si adesset gravis causa, qualis tamen non adest, posset populus non acceptare, mens enim Pontificum non est obligare ad talem pœnam, si justa esset causa illam deprecandi.

Q. 38. Quid præterea notari debeat circa damnationem propositionum. R. seqq. 834

§. I. Quando propositiones dicuntur damnari, prout jacent, sic intelligi debet, quod damnentur in eo sensu, quem verba habent secundum se ut separata ab omni alio contextu, non autem in eo sensu, qui fortè est in libro Auctoris talem propositionem habentis, fortè enim eam modificavit per antecedentia & consequentia: Excipe propositiones 79. Bajanas, & 5. Iansenii, quæ damnantur in sensu ab Auctoribus earum intento, ita *Estrix* in conf. triumv. in prologom. n. 7.

§. 2. *Arsdeckin* T. 2. p. 2. tr. I. c. 1. in fine docet propositiones copulativas communiter habendas pro damnatis quoad omnes partes: certum autem videtur id de omnibus dici non posse, & speciatim de his ab *Alex. VIII.* 24. Aug. 1690. damnatis: Bonitas objectiva consistit in convenientia objectivum naturam rationalem; formalis verò in conformitate actus cum regula morum: Ad hoc sufficit, ut actus moralis tendat in finem ultimum interpretativè... *bunc homo non tenetur amare, neque in principio, neque in decursu vite sue moralis.* Pœnatum Philosophicum seu morale est actus humanus 235